

Taiteilijan LUOMISPROSESSI

Olemme kaikki yksilöitä, teemme asioita omalla tavalla, siis yksilöllisesti. Ymmärrämme asioita juuri niin kuin haluamme, kehitymme oman aikataulumme mukaan. Toisin sanoen kehityksemme kaari on monipuolinen ja värikäs. On yhtä monta tapaa tehdä taideteos kuin maailmassa on taitelijoita. Se on yhdistelmä katsomista, tutkimista ja uteliasta asennetta. Taiteilija voi toimia näkijänä, kokijana, tutkijana, tietäjänä tai kysyjänä.

Muistot toimivat luovuuden lähtökohtina ja ponnahduslautoina. Värit, muoto, valot ja varjot, koko tila on hyvin oleellinen asia. Aistit sekoittuvat toisiinsa, kuule kuvia, näkee hajut väreinä, sitä sanotaan synestesiaksi.

Prosessin vaiheet

Luovuustutkimuksissa on luomisprosessin kulku jaettu viiteen vaiheeseen, joita ovat:

1. valmistelu
2. kypsytys
3. oivallus
4. todentamsvaihe ja
5. uusiutumisen tai palautumisen vaihe.

On kuitenkin huomattava, että eri vaiheet lomittuvat toisiinsa; ne eivät ole peräkkäisiä.

Taiteilijan on annettava katsojalle jotain. Minun luomisprosessi lähtee siitä, lumoudun johonkin tai joku tunnelma vaikuttaa mieleen niin syvästi, että saan ahaa – elämyksen. Siitä syntyy teema ja työstän sitä mielessä, valmistan itseni siihen tekemisen tilanteeseen. Työni alan sitten vasta tekemään, kun minulla on ajatus selkiytynyt päässä ja tiedän miten haluan toteuttaa suunnitelmani. Se mitä tuon esille katsojalle on ikään kuin tiivistelmä siitä prosessista, mitä olen ajatellut. Se on antoisaa, se on mukavaa. Saa heittäytyä ja mennä tekemään, mitä ikinä haluaa tehdäkin.

Taiteen tekeminen avautuu luovaksi leikiksi. Taiteilija tulee lapseksi – hän unohtaa itsensä hetkeksi, mikä mahdollistaa luovuuden. Taiteilija voi katkaista rihmaston vain päättämällä teoksen, mutta rihmasto jatkaa eloaan gallerian seinällä, ajatuksissa ja seuraavissa töissä. Kaikki tekeminen on aika voimakkaasti tunnesidonnaista. Minulla on jokin mitä haluan sanoa sillä. Se on koko ajan itsensä likoon pistämistä. Tunteella maalaaminen ja kauniin luominen on erityisen tärkeää minulle, haluan antaa ihmisille hyvän mielen ja onnellisuuden tunteita sekä saada katsojan myös haaveilemaan.

Arvokkainta maailmassa on rakkaus ja intohimo: ne nostavat elämän siiville ja avaavat luovuuden lukot. Kaikki kaunis koskettaa sydäntä ja saa tuntemaan olon eläväksi. Moni minun teoksista on syntynyt Tommy Tabermannin rakkausrunojen innoittamana. Ne ovat saaneet voimakkaan elämyksen, sillä kuuntelemalla hänen runoja olen saavuttanut helposti tunnetilan ja innoituksen jolla maalaan teoksiani. Musiikilla on tärkeä osuus siinä. Taiteen tekeminen on nautinnol-

linen prosessi, jos työ on onnistunut, niin se on mahtava. Usein olen huomannut, että kun olen oikein kokonaisvaltaisesti työni lumoissa, niin koko muu maailma loittonee. Ajankulusta ei ole tietoa. On vain tämä tässä. Ei ole nälkä, jano eikä vilu. Olen silloin oman taide – elämykseni valtaamassa onnellisessa olotilassa. Lopullinen tekovaihe on intensiivistä yötä päivää puurtamista. Kun projekti on valmis, tulee niin onnellinen ja raukea olo, takki on tyhjä!

Näyttelysuunnittelu

Taiteilija vie työnsä julkisuuteen. Näyttelyn pitäminen on taiteilijan kannalta yksi oman työn merkittävyyden takaajista. Näyttelyn suunnittelusta vastaava henkilöä sanotaan kuraattoriksi. Suurissa tai kansainvälisissä näyttelyissä näyttelykuraattoreja voi olla useita.

Varsinkin museoissa esitettävien näyttelyiden markkinointi ja esillepano on tavallisesti huolellisesti suunniteltua. Nykyisin kulttuurimarkkinointia ei tavallisesti suunnata yleisölle yleensä, vaan se saataan kohdentaa jollekin yleisölle.

Suurten näyttelyiden näyttelyarkkitehtuurista vastaa usein oma näyttelyarkkitehti. Sekä näyttelytilojen valaistus, että informaatio näyttelytiloissa on pitkälle suunniteltua. Näyttelyä varten saatetaan rakentaa museoon omia väliseiniä, vitriineitä, esittelyhyllyjä tai eristettyjä huoneita multimediaesityksiin ja maalata osastoja eri värein.

Usein keskustellaan taidenäyttelyiden ripustuksesta. Se tarkoittaa sitä, miten teokset on asetettu seinille ja tilaan. On erilaisia ripustustyyplejä. Joskus taiteilija tai näyttelyn järjestäjä saattaa suunnitella teosten ripustusta näyttelyyn museon tai näyttelytilan pienoismallin avulla.

Usein taidenäyttelystä kirjoitetaan ja julkaistaan juliste, sekä näyttelyluettelo eli katalogi. Näyttelyn yhteydessä saatetaan julkaista myös painettu esite, näyttelykatalogi, cd-levy, video tai verkkosivut. Lehdistölle saatetaan järjestää näyttelyn lehdistö- tai tiedotustilaisuus. Usein näyttelystä laaditaan lehdistötiedote.

Avajaiset ovat osa näyttelyä. Avajaiskutsut suunnitellaan, painetaan ja lähetetään kutsuvierasyleisölle. Avajaisissa saattaa olla puhe tai jotain muuta ohjelmaa. Avajaiset ovat tavallisesti luonteeltaan vapaamuotoinen ja avoin tilaisuus.

Teosten esittäminen näyttelyssä on tärkeää taiteilijalle, koska silloin hän pystyy julkaisemaan työnsä tuloksia. Näyttelyn vastaanotto tarkoittaa sekä kriitikoden, että muun yleisön antamaa palautetta näyttelystä. Taiteilijalle näyttelyn järjestäminen on runsaasti aikaa vievää työtä ja yleensä näyttelystä koostuu myös runsaasti kuluja hänelle.

Yleensä taidegallerioissa esitettävissä taidenäyttelyissä esillä olevat teokset ovat myytävänä. Hinnan saa selville tavallisesti näyttelyluettelosta. Pieni punainen merkki teoksen vieressä tarkoittaa, että se on myyty ja vihreä sitä, että joku on varannut sen ostoa varten.

”Minun tehtäväni on maalata,
muiden tehtävä on ymmärtää.”
-Andrea Pozzo

”Arvokkainta maailmassa on rakkaus
ja intohimo: ne nostavat elämän siiville
ja avaavat luovuuden lukot. Kaikki kau-
nis koskettaa sydäntä ja saa tuntemaan
olon eläväksi.”

- Milla Piirainen